

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۵/۰۸

صلاح الدین سعیدی

مصالحه و شف شف!

درین اجماع کل است که همه مذاکره و مصالحه می خواهند اما آن بخش به نام حرکت طالب که در رابطه نزدیک به پاکستان است. امنیت خود و اولادش، شفاخانه و مکتب اولادش، تلفون و نانوش، محل پرواز، میدان پرواز و محل سکونتش را پاکستان در اختیار دارد هم می خواهد به مذاکره و مصالحه کند و به مذاکره برود اما دارد شف شف می کند.

خود میداند چه می خواهد اما با شف شف کردن خیال دارد که امریکا را به خیال خود فریبی مجبور خواهد ساخت و گویا حاکمیت افغان را که از دستش گرفته، واپس به ایشان هدیه خواهد کرد. طالب گمان دارد که حاکمیت پاکستان در عقبش است اما تمام اصول سیاست و منطق سخن ثابت می سازد که پاکستان به قدرت رسیدن طالب را در افغانستان نمی خواهد.

تبلیغات اینکه در مذاکرات پنج دوره ای قطر موفقیت های زیاد و خوبی به دست آمده و پیشرفت شده، همه و یکسره دروغ است و شف شف بیش نیست. چه انکشاف و چه پیشرفتی که تمرکز صرف و صرف برد و موضوع باشد و آن نفی حاکمیت کابل، تشکیل حکومت موقت، تعهد بی تضمین، گروهی از طالب در عدم همکاری با تروریستانی که مصالحه امریکا را به مخاطره اندازند و بالاخره خروج و یا برنامه خروج عساکر امریکایی و متحدین دنباله روش از افغانستان.

این توافقات با شف شف های طالب که آینده طریق بوجود آمدن حاکمیت افغانی را روشن نساخته و شف شف دارد.

انتخابات و اراده ملت در انتخابات آزاد و شفاف که اصل پذیرفته شده است تا حال قبول نکرده و نه تضمین مداخله ملیشه های پاکستان و ایرانی در افغانستان وجود دارد و نه هم تضمین که با ترور و دهشت دیگران همکار نخواهد بود. شف شف این که در صورت توافق امریکا با طالب باید جانب امریکایی بر محلاتی از افغانستان عملیات نظامی نکند که با وی توافقات دارد و این به معنای آغاز تجزیه افغانستان است. و بالاخره عمل

بر مراعات این تعهدات را کی خواهد داد و مصالح ملت افغان و وحدت کشور واحد به نام افغانستان به چه ابهام خواهد رفت؟ اگر تضمین هم باشد همان قبالة روبا خواهد بود؟

لذا این همه شف های عمدی و فریبنده به خاطر چه؟ خود ساده اند و یا دیگران را ساده فکر می کنند؟ نطقان همین گروه مذاکره کننده طالب در این جا و در آنجا شف شف کنان می گویند :

خارجی ها (امریکائیان) که حاکمیت ما را سقوط دادند از افغانستان خارج شوند و ما حاکمیت طیف عنعنوی افغانی و اسلامی می خواهیم. معنای این شف شف این است که شورای علمای همفکر خویش را در وقت معین بعد از تار و مار مردان نیروهای سیاسی مخالف خویش در افغانستان دعوت کرده و این شورا امیر جنبش طالب و حاکمیت افغانستان را تعیین نموده و امارت اسلامی بر پا شده و پروگرام های عمرانی روی دست و یا ادامه خواهد داشت که پاکستان را خوش نگهدارند و فهم خود را از اساسات دین اسلام در افغانستان قایم کنند. کسی نگفت که مشروعیت حاکمیت شما از کجا گرفته شده بود و کدام مظهر اراده ملت بودید؟

اما درین شف شف ها حد اکثر امریکا و پاکستان به آرمان های خویش خواهند رسید که هم دو سه پایگاه نظامی در افغانستان خواهند داشت و هم فرصت استعمال سرباز کور و کر علیه رقیب ایرانی در منطقه خواهد داشت. علیه منافع روسها در منطقه نیز این حاکمیت جدید به نام طالب استفاده شده می تواند و هم پروژه های عمرانی داکتر اشرف غنی توقف خواهد کرد!

اما طالب باید بداند که حاکمیت پاکستان و نه حاکمیت ایران و نه روس ها حاکمیت طالب را در افغانستان می خواهند. ماهیت و منافع این هر سه به شمول منافع هند و کشور چین در مخالفت به جنبش طالب در قدرت قرار گرفتن شان را نمی خواهند.

شواهد نشان میدهد که این حقایق را بخشی از طالب ها خصوصاً در رهبری افقی طالب به خوبی می دانند اما شف شف دارند که اگر فریب بدهند.

شف شف جانب امریکایی درین اواخر در برابر حاکمیت در کابل اقلأ در سطح رسمی روشن است که تلاش برای فشار دادن طالب به خاطر مذاکره به جانب حاکمیت در کابل است اما خود مستقل هم با طالب مذاکرات مستقل دارند. می دانیم به این حالت بنا بر سیاست پاکستان و جزیه گیری ایشان مواجه شده اند. اما جانب امریکایی در لحظات معین فراموش میکند و یا معلوم میشود که فراموش کرده است که با حکومت افغانستان تعهداتی دارد و هرگونه تصمیم نهایی امریکا با هر مرجع دیگر باید در توافق به تعهدات قراردادی به جانب حاکمیت افغانی در کابل شود.

شف شف نیروهای داخل حاکمیت کابل و به زر و زور رسیده زیر چتر ب ۵۲ که حال در حاکمیت اشرف غنی است و در عین حال مخالف آن است و در مخالفت با رئیس جمهور در ۴ سال گذشته یک برنامه سازنده الترناتیف در موارد اختلافی خویش و مخالفت های خویش به حاکمیت غنی ارائه کرده نتوانستند. ایشان چه شف شف هایی در امر علت عمده شان ترس از ملت است که در مخالفت به مذاکرات صلح در برابر خواست ملت خورد و

خمیر خواهند شد. صداقت در مذاکره و مصالحه نیز در عمل ندارند. ایشان در داخل و در تیم حاکمیت اند اما در برنامه مهم تعیین ستراتیژی های حاکمیت اشتراک نمی کنیم و آنرا تحریم میداریم.
یعنی چه؟

یا در تیم حاکمیت ام و یا خارج از آن و در مخالفت ام و از تیم خارج میشوم و اپوزیسیون ام.

اما چنین مردانگی و درایت سیاسی را از درخت سپیدار نه دیدیم و نه شنیدیم!

بلی امریکا صلح میخواهد، با این کار امریکا تقلیل مصارف مالی جنگ در افغانستان می خواهد اما در مورد جانشین حاکمیت موجود کابل شف شف دارد و به ملت افغان مواضع اش روشن نیست. این شف شف سبب تشویش و بحران در جامعه است و دارد که فرار بیرون برآمدن های مردم از افغانستان در حال قوت است. دولتداری و حاکمیت خوب و سیاست مصالحه سیاسی با تمام قوت صداقت، جرئت، دانش، تعهد به ملت افغان و شفافیت می خواهد.

شف شف کردن درین عرصه بجا و درست نیست!

و سبب ادامه تراژیدی ملت افغان و تباهی می شود. نباید به آن اجازه داد.

مصالحه و شف شف

[Saidi_s_mosaleha_wa_shaf_shafi.pdf](#)